

[Per Hækkerup.]

håbet om, at denne aktivitet vil kunne fortsættes også i tiden fremover, uanset om resultatet bliver, at Danmark søger ind som nr. 7 i det lille frihandelsområde.

Efter at forhandlingerne om det store frihandelsområde var strandet, begyndte vi fra 1. januar 1959 at mærke diskrimineringen, der måtte blive et resultat af, at de seks lande satte deres økonomiske union i værk. Vi har ganske vist i de sidste måneder af 1958 på forskellig måde fået initiativer og udspil fra de seks, der skulle søge at modvirke eller mildne diskriminationen i nogen grad; det har de også gjort, og jeg synes, der kan være grund til at give udtryk for tilfredshed med, at man på den måde fra de seks landes side har tilkendegivet ønsket om at undgå, at Europa kastes ud i en handelskrig. Men det ændrer ikke ved det forhold, at man har mærket en begyndende diskriminering; det måtte naturligvis føre til, at landene uden for de seks måtte overveje, på hvilken måde de kunne modvirke en sådan diskriminering, eller på hvilken måde de kunne lindre de uheldige virkninger for deres egen udenrigshandel af en sådan diskriminering, og disse overvejelser blandt landene uden for de seks førte så efterhånden til tanken om oprettelsen af et lille frihandelsområde, de ydre syv eller de syv, eller hvordan man nu vil betegne det.

Da vi første gang fik lejlighed til at møde disse tanker om oprettelsen af et lille frihandelsområde, måtte vor holdning over for dette naturligvis være reserveret. Det spørgsmål, der umiddelbart meldte sig, var, om oprettelsen af de ydre syv ville betyde, at den økonomiske splittelse i Europa, som tog sin begyndelse med oprettelsen af de seks, dermed blev mere åbenbar og mere uddybet, eller om oprettelsen af de syv tværtimod ville have som hovedformål at blive udgangspunkt for nye forhandlinger om oprettelsen af det store og mere omfattende frihandelsområde.

Så længe det var uklart, hvilke af virkningerne af oprettelsen af de syv der ville

blive mest fremherskende, var det også selvfølgelig, at vi tog noget køligt på de fremsatte tanker. Ved at gå ind i drøttelserne om de syv, således som Danmark har gjort det og sidst gjort det under forhandlingerne i Stockholm i begyndelsen af juli måned, har vi bidraget til at sikre, at hovedformålet med de ydre syv bliver at danne udgangspunkt for fornyede forhandlinger om oprettelsen af det mere omfattende frihandelsområde. Det har ikke alene fundet udtryk i selve formuleringen af den rapport, der blev afgivet fra Stockholmmødet — og det fastslås, at det er et af hovedformålene med oprettelsen af de ydre syv at bidrage til, at sådanne forhandlinger kommer i gang — men det har også fundet udtryk i den måde, hvorpå aftrapningen af handelsrestriktionernes afvikling skal ske inden for de syv.

Det har længe i pressede debatten omkring disse spørgsmål, har jeg lagt mærke til, i forskellige oppositionsblade været antydnet, at den tilkendegivelse af hovedformålet, som har fundet udtryk i Stockholmrapporten, måske ikke havde så megen værdi, som man kunne få indtryk af efter rapportens ordlyd. Det har bl. a. været fremført, at man fra Englands side ikke påtænkte virkelig alvorligt at gå ind i et forsøg på at få forhandlinger i gang mellem de 17 lande. Jeg har på den højtærede udenrigsministers rapporter fra forhandlingerne med de engelske ministre forstået, at det over for de danske forhandlere er blevet bekræftet, at det også er Englands opfattelse, at det er et hovedformål med oprettelsen af de syv at få sådanne fornyede forhandlinger i gang, og jeg vil være taknemlig, hvis den højtærede udenrigsminister vil bekræfte det under debattens videre forløb.

Vi har altså set, at det udtrykkelig i rapportererne er fastslået, at hovedformålet er at arbejde videre med forsøgene på at få lavet en mere omfattende europæisk sammenslutning. Men vi har også set, at i forhold til det første udkast til traktaten om de syv er, som jeg nævnte det, reglerne for aftrapningen af handelsrestriktionernes afvikling æn-